



RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 42

DECEMBER 2009



*Et usædvanligt naturfænomen:
"Regnbue" i uge 8*

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2008

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

OBS! Sidste frist for bidrag til Skibladet er altid 1. november

MEDLEMSADMINISTRATION

Niels Hornum

Tlf.: +45 44 98 48 36 - Mobil: +45 20302110

E-mail: nh@os.dk

Postgiro: 416-2250

Forsidebillede: *Flemming Koue*. Øvrige billeder: *Arthur - Ruten Fjellstue samt trofaste medlemmer af Ruten Skiklub*.

Indholdsfortegnelse	Side
Et usædvanligt naturfænomen	1
Bestyrelsen har ordet	3
Brev fra Berit	4-13
Referat af generalforsamling 2009	14-23
Ruten Skiklub Regnskab 2008.....	24
Bliv medlem af Ruten Skiklub.....	25
Ugerapporter fra medlemmerne uge 3½-4, 5-6	26-30
Petsiko-Impressioner I	28
En ring af ild	31
Ugerapporter fra medlemmerne uge 6, 8, 10	32-40
Petsiko-Impressioner II.....	40
Glimt fra Australien.....	41
En pulketrækkers trængsler	42-43
Rapport fra web-masteren	44
Uddrag fra et bestyrelsesmøde.....	45-46
Bokmål og nynorsk	46
Annoncer	47-48

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Bestyrelsen har ordet

Det er en ren fornøjelse at være bestyrelse for så mange glade, aktive og hjælpsomme medlemmer. Bestyrelsen er også glad for at være fri af fritidsloven og andet administrationsbøvl. Vi kan alene koncentrere os om medlemmerne og den enestående familie på **Ruten Fjellstue**.

Finanskrisen og klimaændringer (*se Berits artikel*) er vi fri af. Dog ”Sture Stork”, som mange så stående på et belysningsarmatur ved Hamar, trækker den anden vej klimamæssigt, men som bekendt gør en enlig stork ikke varme vintre.

I kredsen omkring bestyrelsen tilfører generalforsamlingen nogle nye ansigter – *Niels Hornum, Peter Langvad* og *Leif Frausing*. Velkommen og god fornøjelse med arbejdet. Samtidig sagde vi farvel til *Christian Skipper* og *Maryanne Gundestrup* med applaus fra generalforsamlingen.

Bestyrelsen har ved et bestyrelsesmøde primo september besluttet at søsætte nogle nye aktiviteter. Mange har nok glemmt, at vi er en helårsklub. Vi håber i løbet af no-

gen tid i samarbejde med Fjellstuen at kunne tilbyde en vandretur til sommer med udgangspunkt i Fjellstuen.

De store dagblade udgiver ugentligt et rejsetillæg. Bestyrelsen vil over for disse blade gøre opmærksom på den perle af en fjellstue, der er beliggende i Espedalen på kanten af Jotunheimen.

Skiklubben har helt klart det flotteste skiblade i DK/N, hvilket først og fremmest skyldes vores redaktør *Flemming Koue*, og samtidig har vi en meget aktiv webmaster for hjemmesiden *Svend Gundestrup* – en megen stor tak til de to meget aktive medlemmer.

Bestyrelsen ønsker medlemmerne en rigtig glædelig jul og et godt nytår - samt naturligtvis en god skiferie!

Vi ses til Skiklubens generalforsamling, **mandag d. 3. maj 2010**, på Restaurant Fregatten i Hundige Havn.

Bestyrelsen

Brev fra Berit

Kjære alle Ruten venner!

Igjen lakker og lir det mot en ny vinter, det vil si vi har fått vinteren i oktober i år, snøen kom den 3. oktober og det kom gode 10-15 cm. Da var det bare å få vinterdekkene på bilene for i det hele tatt å komme fra gården og opp i veien. Vi var litt uforberedt og var helt sikre på at den sneen skulle forsvinne like fort som den kom, men dengang ei. Så det var bare å få alle utmøblene stuert sammen og alle blomster kasser tømt og vel bevart til våren.

Siden guttene har høst ferie i uke 40, pleier vi å bruke den uken sammen med dem, derfor var vi rundt omkring på familiebesøk den uken i år, og hadde strålende høstvær, derfor var det litt merkelig å kjøre hjem i snøvær og komme opp til Vinter.

Ellers har det vært et hardt år for oss, vi trodde ikke vi skulle merke så mye

til finanskrisen, men det har vi gjort. Spesielt de europeiske gjestene har uteblitt. Både vinteren og spesielt sommeren var ikke så gode, som vi har vært vandt til. Nederlenderne, som har økt for hvert år, har gått sterkt tilbake i 2009. Vi hadde håpet, at den vanskelig økonomien ville gjøre at flere normenn ferierte i eget land i sommer, men med den forferdelige sommeren vi hadde værmessig, ble det solen og varmen i sydeuropa som trakk. Vi gikk ganske hardt ut med annonser i fler froskjellige aviser og blader før sommeren for å trekke folk til fjellet, men tross det, hadde vi vår dårligste sommer i 5-6 år. Heldigvis hadde vi gode weekender både i juli, august og september, det har reddet oss i sommer.

Nå håper vi på en riktig god vinter, både vær- og gjestemessig. Som sagt så lover det godt for snøen i alle fall. Tatt i betraktning det at vi renoverte utvendig og hadde store investeringe i



slutten av 2008, har vi i 2009 konsentrert oss om å renovere det elektiske anlegget på fjellstuen i 2009. Det har vært meget både tid- og kostnadskrevende. Elektrikerne nesten bodde her en periode i vår; mars og april. Og igjen i Juni, før det ble sommerferie. De er nå nesten i mål, men noe må vente til foråret, da det blir for mye investering på et år for oss.

Mye av dette er jo noe som ikke synes så godt for gjesten, men noe vil dere jo se; som nye lamper i korridorene med av og på sensorer og ekstra lys i peisestuen og salongen, som vi håper og tror mange vil sette pris på. Ellers



Imponerende ser kæmpevulkanen Cotopaxi ud med sin sneklædte top!

ligger det meste skjult i vegger og sikringsskap og med jording og ikke jording. Men våre hus blir sikrere å bo i, det er viktig. Det er rett og slett brannforebyggende tiltak. Vi fikk også malt de siste husene utvendig de to ukene

det ikke regnet i sommer, og er nå i de stille høst dager i gang med å male korridorer og trappe ganger. Det blir lyst og lett, men jeg er spent på reaksjonene på fargen.....

Vel, det skal etter tradisjoene være en kronologisk gjennomgang av året: Vi starter som vanlig med Juleseongen 2008/2009. Den var god, vi hadde to fulle grupper med nederlendere og en god del danske og norske gjester i tillegg. Sesongen startet jo uten Arthur, da han var på tindebestigning i Equador. Sammen med to kamerater skulle de bestige Cotopaxi, som er nesten 6000 meter over havet.

Arthur og Are lykkedes, men den siste måtte reise hjem før tiden pga. en skrekkelig mageinfeksjon. Om vi (aller mest jeg), var glad, da han var hjemme igjen til Julefeiring.

Vi hadde heldigvis ingen dramattikk med vann eller isete skiføre og kom godt inn i det nye året 2009.

Våre danske skolebarn fra Legatet kom, tradisjonen tro, første mandag i det nye år, og var en riktig flott gjeng. De ble gode til å stå på ski, hadde masser av aktiviteter i sneen og opp-

førte seg eksemplarisk. To fine uker både for gjestene og oss. Ellers er jo januar litt stille, men vi hadde noen møter og kurs, før vi var i full gang igjen fra slutten av uke 4.

Sesongen ellers gikk som forventet, vi hadde gode uker, ingen som var spesielt overfylt og det er litt godt, både for oss og ikke minst for gjestene. Vi hadde et godt personalet som jobbet fint sammen, og vi på kjøkkenet fortsatte med vår lokal mat og prøver stadig å få satt fokus på den sammen med at vi er opptatt av at maten ikke skal reise så langt før vi serverer den. Kortreist og lokal mat, det er hva vi ønsker å servere. Vi fikk også utrolig mange gode tilbakemeldinger på både elgkjøtt og lammekjøtt og på de gode lokale ostene vi har. Tusen takk skal dere ha alle sammen, det gir oss påfyll i en travel hverdag.

Vi ser at gjestegruppene skifter litt nå, vi har gått fra å ha en veldig «voksen» uke 7, med store barn, til nå å ha en uke 7 med mange småbarnsfamilier og at den «voksne» uken har flyttet seg til uke 9, som kanskje også er mer naturlig i og med at det da er slutt på skolens vinterferie. Dette selv om halve Norge har vinterferie i

uke 9, men vi har jo aldri hadde spesielt mange norske gjester midt på vinteren, de kommer helst til nyttår og i På-

sken. - Det er spennende og morsomt med nye gjester, men veldig behagelig og hyggelig med de faste gjestene i noen uker. Vi får hele tiden høre fra kolleger i bransjen om hvor heldig vi er som har så mange faste, og ja, vi vet vi er heldige og vi setter umåtelig pris på, at dere kommer igjen, og igjen år etter år.

Dramatikken siste vinter stod tråkkemaskinen før! Det husker nok gjestene som var her da ekstra godt. Arthur hadde kjørt dagens løyper og skulle bare ta et par runder på øvelsesbakken, så sa det «bang» og den stod bom stille utenfor mors hus. Og der



*Så sa' det "bang"
og den stod bom stille!*

blev den stående, det hjalp ikke med Arnt og Bjørn som kom med forskjel-

lig trekkutstyr, den måtte heises på en lastebil og kjøres til nærmeste akuttmottak, som ble et traktorverksted på Vinstra. Det måtte deler tilsendes fra Tyskland og en masse demontering og montering, så vi var uten maskin i nesten 3 uker! Ikke morsomt, men heldigvis var været på vår side for en gang skyld, flott vintervær var det og ikke for store snefall eller tø. Og Arnt jobbet ekstra med sin maskin, igjen tusen takk til våre gode naboer på Dalseter.

At det gikk så bra sier jo litt om, hvor flott en vinter vi hadde, masser av snø, som kom tidlig og stable tempraturer ingen regnvær eller andre uhyggeligheter. Det er enkelt å leve av været når en får en slik vinter. Vi har nå



*Studie i is - det har mange af
skiklubbens medlemmer oplevet i
Helvete!*

hatt to flotte snø vintre, så vi er spent på, hva denne neste vil bringe. Vi hadde tydeligvis brukt opp vår sol kvote for året også i løpet av 1. kvartal, vi så ikke den solen spesielt mye utover de to ukene etter skoleslutt, hvor vi hadde Rideleir for 7 år i trekk. Det er vårt høydepunkt om sommerne, aldri har vi så takknemlige og hjelpvillige gjester, og som setter slik pris på maten de får. Men det har kanskje en sammenheng med at de er ute hele dagen før og etter lunsj og jobber meget hardt i stallen, med hestene og aktiviteter om aftenen.

Påsken var tildels brukbar, men best første del. Vi hadde fullt hus igjen, masser av barnefamilier, som trenger fin vær for å være ute med de små håpefulle. - Ekstra hyggelig for oss, var det at både Stein-Olav, (Arthurs bror) med familie og Guri med familie var hos oss i Påsken. Selv om vi har det travelt, bringer det trygghet og glede for oss å ha våre nærmeste rundt oss. Ikke minst for guttene våre, som jo ikke ser spesielt mye til sine foreldre i slike travle uker.

Etter Påske var det ikke mye gjester, vi hadde en weekend det var alt, ellers stor det som vanlig stor rengjøring på programmet, og vi var mange, så det gikk som en lek!! Selv om Erna sviktet oss og reiste på en meget velfortjent ferie til Kreta med sin eldste datter.

Vi reiste på en oval 1. mai weekend til Molde kysten for å fiske på havet, det

var et deilig avbrudd i vaskingen vår, og vi hadde flott vær, fikk ikke særlig mye fisk, det var faktisk kun Lars-Jakob som fikk en Lange (torskefisk). Dn ble behørlig røket og spist, mens jeg gjestet med i flott vårvær i København på Generalforsamling!



Stemningsbillede fra Hundige havn, hvor årets generalforsamling blev afholdt.

Mor Kari, som er uforskammet frisk og sprek til å være i 82 år, var på vestlandstur i uken opp til Pinse med den lokale pensjonist klubb. De hadde en flott tur, men sørgelig vær. Ellers er hun opptatt med å være i vaske-riet, og når vi har mange selskaper, blir det mye vask og stryking av duker og servietter. Det klarer hun på strak arm, ved siden av vask og tørk og sammenbretting av alle håndklær. Hun er en god hjelp. Og når det er stille, strikker hun bukser og strømper til barn og barnebarn. Et

spesielt oppdrag har hun i vinter og det er strømper til Lars-Jakob for han står jo til konfirmasjon til våren i Morfars Bunad (folkedrakt); den passer nesten perfekt, men strømpene hadde Jakob slitt ut, så de må han ha nye. Det blir spennende å se ham, det

får dere nok også i neste utgave av dette udmerkede blad.

Mai gikk ellers med til konfirmasjoner; vi hadde tre i trekk her på Ruten, og så ble vår eldste niese, Solveig, konfirmert i Lier den 10. mai. Det var en stor begivenhet i familien. Vi fikk også den glede å ha Solveig her i

nesten to uker i sommer på jobb. Det gikk strålende, hun viste talenter både i spisesalen og som stuepike, så hun er velkommen tilbake om tegneboken skulle bli tom.



Det ser ud til at være en rigtig herretur - på vulkaner. - Billedet er taget den 18.12.2008 i Ecuador.

Vi hadde også «de tre musketerer» Jon-Olav, Lars-Jakob og Håvard, en god venn, i jobb i to uker i starten av sommeren, da vi har rideleir for barn. Det er krevende å sette igang slike unge arbeidere: Det går da i oppvask etter alle måltider og rydding og bortkjøring av skrall, flasker og papp/ papir. Men du verden for noen kommentarer vi får innimellom, og på hvor mange ulike måter det går ann å løse oppgaver på.. De er kreative de håpefulle:)



Berit med sine to etterhånden store drenge. Glade ser de ud - trods finanskrise!

De tok også noe rengjøring av ski og smøring av støvler. Men de meste av den jobben tok Lars-Jakobs klasse siste uken før sommerferie, da de skal tjene penger til klassetur etter 10. klasse. Det står nå om tur til Island, Svalbard eller Alta! Så de trenger alle de penger de kan få. De har jo også halvannet år å jobbe på og har nå satt igang elev-bedrift i skolen, hvor de lager kalender med bilder fra Skåbu, som de skal selge frem til nyttår. Det blir helt sikkert mulighet for å kjøpe dem utover vinteren også.

Vi var optimister foran sommerseongen og startet friskt med to uker fullt hus med rideleir og fulle hytter. Desverre klarte vi ikke å følge opp, så resten av sommeren gikk sin stille gang. Noen gode weekender hadde vi,

men ukene var stille, vi hadde for første gang siden 1993 noen fridager i juli, hvor vi kjørte drengene på ferie til Guri i Skien. Vi benyttet den godt, var i klatreparken en dag og på stranden den andre og fikk oss en nattlig svømmetur i vann som var +20, rett før været skiftet og sommeren i Norge var over...

Peer Gynt festivalen i starten av august har jo vært vår høysesong om sommeren i mange år; den ble heller ikke så god som vi håpet, selv om vi da hadde betydelig økning i overnattinger. Siste weekend i august er det som vanlig Birkebeiner ritt. Vi hadde fri og jeg var så heldig å få kjøre Arthur og Stein-Olav til deres startsted Rena kvelden før rittet, det regnet tungt, hele dagen, som det jo hadde gjort hele august, faktisk. Vi hadde hørt og observert, at løypen var for-

ferdelig glatt og jørmete allerede fredag, da de først var igang.

Rittet ble fullført av dem begge, men uten bremses og gir det meste av løpet, da de allerede var godt smurt inn i leire og gjørme etter få mil. En opplevelse påstår de glade gutter! Jeg var glad for kun å være sjåfør. Da vi hadde fått dem i mål, ventet deilig middag hos mor/sviger-mor i Follebu, så vi fikk en hyggelig weekend ut av det.

Første lørdag i september feiret vi John-Arne, som fylgte 40 år, han hadde noen av sine beste venner og familien til flott middag om kvelden og søndagen, som var hans rigtige fødselsdag, var vi alle invitert til

kaffe og en masse deilige kaker. Været var fint og vi hadde også en god del andre gjester, som hygget seg i september solen. Vi fortsatte med selskaperlig heter hele september, og litt jegere innimellom, da rypejakten starter hos oss den 15. september.

Da vi kom til skolens efterårsferie, lukket vi og reiste hele familien inkl. Tyra til Lier, hvor Stein-Olav og Guro og deres tre jenter bor, der skulle vi feire tre fødselsdager og hygge oss med turgåring og bybesøk sammen. Vi fikk noen fine turer i et annet terreng enn vi er vandt til. Og en hel dag

på museer i Oslo. Hvor de av oss som ikke hadde fått sett den flotte nye Operaen, også fikk sjanse til det.

Vi kom som sagt hjem til vinter, så den høsten ble kort i år. Da ventet det et hjorte-slakt og en elg på 200 kg, som skulle deles fint og pakkes til fryseren. Derfor gikk den måneden utrolig fort. Vi hadde også gjester en



Dette vidunderlige stykke Norge burde da kunne sælges på en messe - eller hvad?

weekend innimellom. Og den 17. oktober åpnet vår nye vei 255, mellom Lillehammer og Segelstad Bru! Det vil dere merke, når dere kommer oppover i vinter; det er blir så utrolig flott, absolutt verd å vente på!

Denne siste weekenden i oktober ventet det oss en spennende tur. Vi skulle til Birmingham i Storbritania og representere Norske Spor på en stor Ski og Sne Messe/Show. Norske Spor er landsselskapet for oss, som jobber for

utvikling av turskiløping i Norge, og har medlemmer fra hele landet, siden Arthur sitter i bestyrelsen, var han plukket ut til å representere dem der. Da vi ikke har hatt noen ferie med guttene våre i år bestemte vi oss for, at vi kunne reise hele familien. Derfor tok vi en ekstra dag fri og fløy til London hvor vi brukte den første dagen godt. Guttene synes det var veldig spennende å se London, men anstrengende med alle de mennesker og å lære seg å bruke undergrunden. Etter å ha gjort London tok vi tog videre til Birmingham og bodde i en liten by rett ved lufthavnen og messeområdet der.

Arthur og jeg byttet på og passe jobben på messen og var skiftesvis med guttene rundt i Birmingham. Det var en ny opplevelse for oss å promotere langrenn/turskiløping i GB. Vi opplevde mange, som knapt hadde sett et par langrennski og forbandt stort sett Norge med sommer og fjorder. Ski det måtte man til Alpene for å bruke... Vi hadde en flott stand, hvor messeledelsen bidro med et stort aktivitetsområde, hvor vi hadde en skiløype og en skiskyter «hytte» slik at vi laget en konkurranse, hvor de besøkende kunne prøve å gå langrenn og skyte på blink, altså et skiskyterløp!

Interessen var formidabel, ingen

hadde trodd vi skulle få så mye besøkende, aller minst messeledelsen, de var meget fornøyd og vi ble forespurt om å komme tilbake neste år. Akkurat det kommer ann på pengesekken til Innovasjon Norge og Norske Spor,



Der må være en mening med, at redaksjonen har modtaget netop dette billede - så derfor bringes det!

men morro var det å få drive litt nybrottsarbeid.

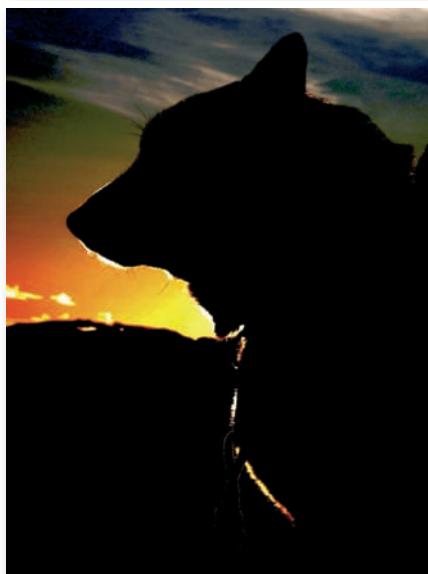
Lars-Jakob og Jon-Olav er travle i sin hverdag i høst. Jon-Olav spiller fotball; både våren, og august og september er travle, da de reiser på kryss og tvers i Gudbrandsdalen for å spille kamper. De har da to treninger hver uke og en til to kamper. Han synes det er veldig morsomt og hans store idoler er Liverpool, av de norske lagene er det Odd, som er de store, de kommer fra Skien, hvor Guri og Tom-Erik bor, og Tom-Erik er veldig flink til å ta med guttene og Frida på fotballkamper, når de er på besøk. Desverre rykket de ned fra elitedivisjonen nå i høst, til stor sorg i heimen.

STEIL sitt gutter 12 år stilte i år i verdens største fotballturnering, som jo er Norway Cup og foregår i Oslo i månedskifte juli/august. Jon-Olav var selvsagt med, med Arthur som støtte. Alle barna må ha med en voksen. De bodde på en skole midt i Oslo og fikk alle måltider servert på Ekerbergsletta som er et kjempeområde med mange fotballbaner og hovedkvarter for Cupen. De hadde en opplevelserik og fin uke, barna, de elsket det. De fikk spille både mot norske og utenlandske lag. Så fotballinteressen ble ikke akkurat mindre etter denne turen. Jon-Olav har nå startet skitreningen igjen etter at fotballen tar en pause før jul. Han har vært på ski hver dag den siste uken, så det lover godt. I tillegg til ski og fotball spiller han fortsatt slagverk i korpset. Han er også blitt en formidabel fotograf, etter at han ønsket seg penger til fødselsdagen i juli og derefter kjøpte seg speilreflekskamera.

Lars-Jakob er veldig teenager nå, går ikke så mye opp i sport lenger, men han er veldig glad i å bestige topper, så han har vært to ganger på Galdhøpiggen og en tur over Besseggen i høst. Hans store lidenskap er nå gitarspill. Han spiller hver dag hjemme og går en dag i uken til spilling med lærer. Han er ikke så mye for å spille for publikum, og slett ikke til sang, men vi håper det skal bedre seg etterhvert som han blir litt eldre.

Det han gledet seg aller mest til, da vi kom til Brighton, var så gå i musikk-

forretninger og se på gitarer, og se om han kunne finne en til en bedre pris enn hjemme. Han hadde spart alle sine fødselsdagsgaver, som var penger til gitar, og hadde litt igjen fra sommerferiejobbing, så det ble en flott halvvakustisk gitar, han er meget fornøyd! *Dere kan se bilder på hans facebook side.* Ellers tar skolen ganske mye av hans tid nå, da han jo er i 9. kl. og har ganske mye lekser for, som han ikke er så fornøyd med... Han går også til konfirmantundervisning annen hver uke og spiller fortsatt kornett i Skåbu skolekorps.



Ét af Arthur's mesterlige billeder!

Arthur og jeg har nok med vårt arbeid. Det vil si Arthur er god til å bruke noe tid på fotografering og bildebehandling innimellom, han er også kursleder for et fotokurs for barna i Skåbu i

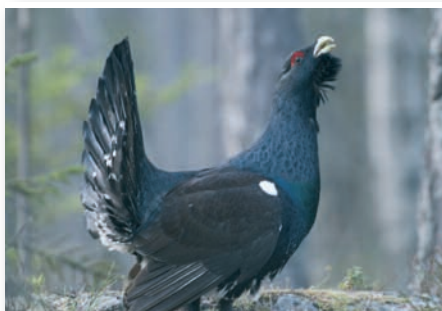
høst, så det lover godt for rekrutteringen.

Arthur er også ivrig i bryggeriet. Han har brygget jevt og trutt siden sommersongen var over og prøver stadig nye varianter, men dere vil nok se, at vi kommer til å holde oss til de sorter, vi har startet med - brown ale, pale ale, porter og IPA, det kan hende det blir en lager å få smake i vinter. Den er nettopp satt, så vi må vente litt før vi vet, om den blir god.



Brygmester Arthur på hårdt, men særdeles nyttigt arbejde

Eller har han brygget med Are, kame-raten, som han var i Equador med før jul siste år. Det er blitt en Cotopaxi kaffe stout, altså en stout med en tanke kaffe fra Equador i, spennende. Arthur og han svoger, Roland, brygger også i vår en jubileums pale ale til Line og Rolands 10 års bryllupsdag. Det ble svært vellykket.



Urfugl kendt fra Ruten!

De siste dagene her i starten av november har vi fått en masse fin nysne, omkring 40 cm ligger det, når jeg sender dette avgårde til redaksjonen. Og det er frost i bakken, da vi har hatt det ganske kaldt i oktober også, sneen fra 3. okt. var ikke smeltet, så mine løk som skulle i jorden, de ligger nå godt i kjelleren.....Arthur var ute med tråkkemaskinen første gang den 3. november og i dagene etter det har vi vært på ski nesten hver dag!

Lover i alle fall godt for en god vinter. Vi gleder oss til å se gamle og nye gjester og ansikter til vinteren 2010. Jeg vil også ønske alle en riktig Gladelig Jul og alle gode ønsker for det nye året!

***Beste hilsen fra oss alle
Berit***

Referat af generalforsamling 2009

Referent: Jørgen Langvad (uge 8)*

DAGSORDEN

1. Velkomst og spisning
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning
5. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Så var det igen blevet den første mandag i maj måned og dermed også tid til det traditionelle årsmøde i Ruten Skiklub. Og det var måske med en smule bæven, at formanden afventede dette møde, da den globale finanskriser jo kunne tvinge mange medlemmer til at melde fra mødet af økonomiske årsager.

Heldigvis skulle det vise sig, at formanden ikke havde noget at bekymre sig over på den front. Årsmødet 2009 blev velbe-

søgt. Om dette så skyldes, at foreningens medlemmer har et solidt økonomisk fundament, eller om man blot tog forskud på de kommende SP-udbetalinger, skal der ikke spekuleres mere i.

Pkt. 1 - Velkomst

Da formanden tog ordet, for at byde alle velkommen, udtrykte han med et stort smil på læberne, at en forening måler sin egen succes på antallet af fremmødte medlemmer. Derfor var han også ganske tilfreds med at kunne konstatere, at ikke færre end



*Dybsindig bestyrelsessnak:
Christian Skipper, Jørgen Langvad
og Michael Rolf Jacobsen*

* Referenten beklager, at referatet ikke blev lige så langt som sidste år, men undskylder det med, at formanden på generalforsamlingen havde opført sig stort set dadelfrit. Længden af referatet kan dog kompenseres med passende billedmateriale, da sideantallet jo altid skal være deleligt med 4. **(Red!)**

40 af klubbens medlemmer var mødt op til årets unikke generalforsamling. Formanden bød velkommen med en



Formandens nye tradition:

En velkomstdrink!

ny tradition: En velkomstdrink. Finansieringen af denne nye tradition stammede fra et fint lille overskud fra foreningens jubilæumstur og formanden bekendtgjorde i denne sammenhæng, at det i det hele taget havde været lidt af et jubelår for foreningen. Derpå fortsatte indledningen til årets generalforsamling med en sang fra uge 8's sangbog.

Det var *Leif Frausing* der fik æren at synge for, og referenten noterede sig straks, at dette gjorde han ganske fint! Og så var det tid til at gå om bord i buffeten. Bestyrelsen havde sat sig ved bord nummer 1, og derfor kom det ikke som nogen overraskelse, at formanden besluttede, at netop dette bord skulle starte med at tage for sig

af de lækre retter.

Men intet varer evigt, og tidspunktet var kommet, hvor formanden greb sin medbragte (og meget larmende) klokke. Der blev ringet behersket for at afbryde samtalerne, så selve generalforsamlingen kunne komme i gang. Dette blev gjort med en kort bemærkning om, at regnskabet for 2007 og 2008 var blevet revideret i dag mellem klokken 16.00 og 16.30. Det er jo altid rart at høre, at regnskabet var blevet godkendt af revisor, men

hvorfor skulle vi havde det at vide lige nu?

Ventede der mon drama forude?

Pkt. 2 - Valg af dirigent

Her ventede intet drama. Endnu engang blev *Ole Berthelsen* valgt til dirigent. Han takkede for valget og kunne med rolig og myndig stemme konstatere, at han syntes, mødet var rimeligt indkaldt.

Dermed var det altså muligt at fortsætte mødet og lytte til formandens beretning.

Pkt. 3 - Formandens beretning

Formanden lovede at gøre sin beretning kort. - Derpå fremhævede han endnu engang, at der var tale om et jubelår for foreningen. Formanden var ganske stolt af, at der var ikke



***Formanden aflægger beretning:
Dirigent Ole Berthelsen lytter kon-
centreret - alt skal gå rigtigt til!***

færre en 40 personer til spisning på denne aften i Hundige havn. Han kunne ligeledes berette, at foreningen nu havde 75 medlemmer.

Året var startet med den store jubilæumstur i september. I den forbindelse roste formanden jubilæumsudvalget (*Arne Skipper, Michael Rolf Jacobsen, Leif Frausing og Therese Vedel*) for et stort og meget flot arbejde.

Turen med båden havde været ganske gemytlig. Dog måtte formanden erkende, at nogle af foreningens medlemmer var blevet lidt støjende på vejen op. Da referenten steg på jubilæumsbussen i Gardemoen, noterede han sig hurtigt, at visse af deltagerne var meget stille. Formanden fremhævede da også fa-

milien Langvad. Det var åbenbart særligt fine mennesker, da de havde valgt at flyve op hver for sig!

Formanden berettede, at festmiddagen på Ruten Fjellstue var meget flot, og i den forbindelse måtte han naturligvis rose *Berit* for et meget fint arrangement. Det var også en meget flot festtale af *Finn Olsen*, som de 32 deltagere og værtparret var vidner til.

Foreningens medlemsblad blev sendt ud i december måned, og aldrig før havde skibladet haft så mange sider. Mange havde rost bladet, kunne formanden fortælle, og han viderebragte denne ros til både skribenter og redaktøren.

Når det gjaldt skiløb, havde *Berit* og *Arthur* virkelig skruet op for hannerne, mente formanden. Årets skivejr hav-



***Berit havde fundet sig et rigtig godt
og sympatisk bord under
spisningen!***

de været meget flot, og turen til Ruten Fjellstue havde for nogle budt på en speciel oplevelse. Her tænkte formanden naturligvis på Storken i Hamar, som flere havde set. Formanden vist et billede af storken frem, taget i minus 20 graders frost! Han kunne fortælle, at de lokale kaldte den for Sture Stork. Den var blevet så berømt, at den nu optrådte i både digte og på frimærker. Og så kunne formanden berette, at der var romantik i luften, da Sture Stork i foråret havde fundet sammen med nogle traner.



Når det drejede sig om aktiviteter i skisæsonen, fortalte formanden undskyldende, at uge 8 havde haft det rigtig hyggeligt. For 3. gang blev der slået katten af tønden (på ski, naturligvis) og løjpen havde været ganske udfordrende. Billederne fra denne aktivitet var (takket være Svend Gundstrup) havnet på foreningens hjemmeside meget hurtigt. *(Se dog også andet sted i bladet!)*

I uge 7 var der blevet afholdt en drabelig sneboldkamp, og formanden fortalte, at *Mogens Østergaard* og *Jens Norrild* havde lovet at organisere sneboldkampen lidt mere til næste år. Så også i uge 7 håbede formanden på, at en ny tradition var blevet

Men der var naturligvis også mange andre gode og sympatiske borde!

skabt. Formanden roste her også de mange forbedringer på Ruten Fjellstue og spurgte, om nogen i salen havde noget af klage over. I den forbindelse noterede referenten sig et fint, men ikke særlig seriøst forslag om at gøre ugerne en dag længere.

Til sidst nævnte formanden, at man gerne ville modernisere mødeindkaldelsen, så den for fremtiden kom til at foregå pr. e-mail. På den måde ville foreningens bestyrelse også slippe for arbejdet med bl.a. at slikke frimærker. Hermed var formandens del af beretningen afsluttet. Den blev taget til efterretning med respektfulde klapsalver fra foreningens medlemmer, hvorefter formanden gav ordet videre til *Berit*

Berit indledte med at sige, at Sture Stork var et godt eksempel på, at nordmænd tager godt imod sine gæ-

ster. Hun kunne i øvrigt berette, at den havde været et smut til Sverige og tilbage igen.

Ruten Fjellstue var også blevet 70 år og her måtte *Berit* rette formanden, der var kommet til at lægge 10 år til i en artikel i skiklubbens blad. Det var helt officielt i påsken 1939, at Ruten Fjellstue havde slået dørene op for sine første gæster. *Berit* fortalte, at de 70 år ikke var blevet fejret stort. Det vil man vente med til de 75 år.



Et stemningsbillede mere fra det flotte bordarrangement!

Det havde i øvrigt været en fantastisk påske. Det havde været meget varmt. Påsken var startet med 30 gæster på fjellstuen, men som dagene gik, var der kommet flere og flere. Så det var blevet til 86 gæster i alt, med 24 rum og 3 hytter fyldt til bristepunktet. Og af de 86 gæster havde 35 af dem været børn, mange endda omkring 1års alderen!

I den forbindelse fortalte *Berit*, at de

havde fået en henvendelse på mail. Henvendelsen drejede sig om en 3-siders artikel om familiedrevne hoteller i Norge, der var blevet publiceret lige før påske. I den havde en konsulent udtalt sig bekymret for ”forgubbing” (altså at gæsterne blev ældre og ældre). Men med alle de børn i påsken var dette vist ikke noget problem for Ruten Fjellstue, kunne *Berit* konstatere.

Også vintersæsonen havde været god og lang i år. De sidste tre uger havde familien brugt på at vaske ned og holde fri. Men det var også ved at være slut, for nu kom konfirmationerne og så selvfølgelig 17. maj!

Og så kunne *Berit* fortælle, at weekenden for jubilæumssturen havde været den eneste weekend

i september, hvor det ikke havde været varmt. Faktisk havde deltagerne stort set det samme tøj på, som de plejer at have på i februar. Ellers havde september været en utrolig flot måned i 2008.

Til afslutning kunne *Berit* konstatere, at Ruten Skiklub nu faktisk går mod sit 50-års jubilæum! Ja hvem skulle have troet det dengang i 1968, da nogle ildsjæle besluttede sig for at starte Ruten Skiklub.

Herefter blev ordet overladt til foreningens web-master *Svend Gundestrup*. *Svend* havde forberedt en hel masse, men formanden havde ønsket en simpel fremlæggelse, så sådan var det blevet. Uden at gå i tekniske detaljer (og tak for det), kunne *Svend* berette, at hjemmesiden var blevet opdateret til et nyere system. Billedsiden indeholder nu imponerende 1200 billeder taget fra år 2006 og frem. Hjemmesiden har haft ca. 12.000 besøgende og modtager i øvrigt 2-3 daglige henvendelser om salg af viagra og andre lignende produkter. Hjemmesiden er med andre ord synlig!

Svend afsluttede med at fortælle, at kun 16 medlemmer er oprettede som brugere. Han opfordrede til, at man fik oprettet sig selv som bruger, ligesom han meget gerne modtog endnu flere billeder. En stor del af de billeder, der ligger på hjemmesiden, er fra uge 8, og *Svend* så meget gerne billeder fra de andre uger også. Og med *Svends* beretning var det punkt, der hed formandens beretning, faktisk afsluttet.

Pkt. 4 - Kassererens beretning

Under normale omstændigheder var det under dette punkt, at bestyrelsens unge fremadstormende medlem kunne føre sig frem. Men i år var kassere-

ren mere afdæmpet. Han indledte afvæbnende med at sige, at det kedeligste faktisk var tallene. Men det var



Rita, Inger-Anne og Finn genopfrisker gamle minder!

selvfølgelig gået hen og blevet lidt spændende, idet foreningen har samme bankforbindelse som Stein Bagger!

Der var da også nogle mangler i regnskabet. Her kunne kassereren ikke lade være med at fremhæve, at formanden endnu IKKE havde leveret bilag fra jubilæumsturen! Der havde også været problemer med revisionen, men her kunne kassereren berolige generalforsamlingen med, at regnskabet klokken 16.22 dags dato var blevet godkendt af *Peter Langvad*.

På positivsiden kunne kassereren berette, at foreningen i en tid med finanskrisen havde hævet sine indtægter med 30-40%. - Herefter fulgte en masse detaljer, men referenten fik

ikke fat i dem alle. Der blev dog nævnt noget om udlæg på 1.975 kr., skyldigt kontingent og annoncekroner. Dog fangede referenten, at årets status var, at foreningens formue nu var på 10.292 kr.

Det fangede de fleste andre også, og generalforsamlingen godkendte regnskabet. Men efterfølgende var der dog nogle spørgsmål og kommentarer:

Leif Frausing ville vide, om man ikke kunne ordne betalinger via netbank. Kassereren mente, at det ville være en klar fordel.

Inger-Anne Koue undrede sig lidt over formuen. Havde den ikke været på ca. 12.000 i år 2007?

Michael Rolf Jacobsen forklarede, at der havde været mange penge på kontoen, fordi der var blevet indbetalt depositum til jubilæumsturen.

Flemming Koue ønskede sig en værdisfast hensættelse til Mads Koue, da Mads havde vundet Skibladets jubilæumskonkurrence, et komplet skiudstyr, men endnu ikke havde indløst gevinsten. Bestyrelsen forsikrede, at dette nok skulle ske.

Pkt. 5 - Fastlæggelse af årskontingent

Endnu engang foreslog bestyrelsen et uændret årskontingent på 100 kr. Dette er et meget ømt

punkt, hvor bestyrelsen på ingen måde tør udfordre foreningens medlemmer - til trods for, at foreningens pengetank, selv i en tid med finanskrise, bugner.

De 100 kr. i årskontingent blev godkendt, og man hastede videre til næste punkt på dagsordenen.

Pkt. 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelse

Foreningen har nu gennem en årække haft glæden af den samme bestyrelse, men for fremtiden kommer den til at se lidt anderledes ud. Alle bestyrelsesmedlemmer er på valg hvert år, og i år var *Carl Dixen Pedersen*, *Michael Rolf Jacobsen* og *Jørgen Langvad* alle villige til genvalg. *Christian Skipper*, der har varetaget den tunge post som kasserer, ønskede derimod ikke genvalg. Det er en post, der gennem årene har slidt mange be-



Hva' søren, jeg vandt minsandten en ost, siger Flemming! (Konkurrencen!)

styrelsesmedlemmer op. Formænd derimod, de har det med at blive ved i årevis. I stedet foreslog bestyrelsen *Niels Hornum* som nyt medlem. Der var ikke andre kandidater, der ønskede at stille op.

Generalforsamlingen valgte derfor de opstillede kandidater, så bestyrelsen nu består af *Carl Dixen Pedersen, Michael Rolf Jacobsen, Jørgen Langvad* og *Niels Hornum*.

Redaktion

Flemming Koue blev genvalgt som redaktør og tog derpå ordet. Han gjorde opmærksom på, at deadline for det næste skiblads var 1/11-2009. Derefter efterlyste *Flemming* skribenter til skibladet. Dette plejer at være en svær proces, men i år forløb det overraskende smertefrit.

Følgende skribenter blev valgt:

Uge 5 + ½6: *Bente Olsen* (og indlægget blev endda leveret færdigskrevet på mødet)

Uge 7: *Mogens Østergaard* og *Jens Norrild* (nomineret af *Kirsten Kofoed*)

Uge 8: *Anja Koue* (allerede leveret inden mødet og endda med billeder!)

Uge 10: *Grethe Fischer Hansen*

Alternativ til at løbe på ski: *Stinna Madsen*

Pulk: *Christian Skipper*

Peter Fischer Hansen ønskede sig en opdatering på storken i Hamar. Ufor-

bindende kunne *Leif Frausing* dog fortælle, at *Sture Stork* skam var på facebook, og at han selv var ven med *Sture Stork*!

Pkt. 7 - Valg af revisor og revisor-suppleant

Under dette punkt kunne formanden oplyse, at han netop denne eftermiddag havde trænet en egnet kandidat som revisor op, nemlig *Peter Langvad*. Revisorer hænger ikke på træerne, så forsamlingen skyndte sig at vælge *Peter Langvad* som ny revisor, inden nogen begyndte at stille spørgsmål ved, om *Peter Langvad* egentlig ønskede at blive valgt.



Lykkens gudinde - Berit - trækker lod. Det er som altid spændende, hvem der bliver den heldige vinder?

Og referenten, der kender *hr. Langvad*

ganske godt, kan kun sige, at Ruten Skiklub har fået en ganske udmærket revisor.

Leif Frausing indvilligede i at stille op som revisorsuppleant for en øl. Dette accepterede formanden og forsamlingen skyndte sig også at vælge *Leif Frausing* som revisorsuppleant, inden nogen begyndte at undre sig over, om dette nu var en demokratisk forsvarlig fremgangsmåde.

Dirigenten godkendte i hvert fald valget og fortsatte hurtigt videre til næste punkt på dagsordenen.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse

Her var der ingen forslag, og man kunne gå videre til næstsidste punkt.

Pkt. 9 - Eventuelt

Her gav *Flemming Koue* udtryk for, at sengen i værelse 204 knagede skrækeligt.

Dirigenten tog straks til genmæle og sagde, at han gerne ville høre relevante forslag.

Berit sagde, at hun også ønskede sig nye madrasser i sin egen seng.

Peter Fischer Hansen afsluttede sengebatten ved at fortælle, at *Jakob* i gamle dage udleverede hammer og søm ved sengeproblemer.



Årets glade vinder af konkurrencens 1. præmie, Ole Berthelsen.

Pkt. 10 - Konkurrencen

Og så var vi endelig nået til aftenens højdepunkt: Den store konkurrence med mange spændende præmier, ikke mindst hovedgevinsten. I år var det sidste års vinder, *Inger Hornum*, der stod for konkurrencen: En quiz med 22 sjove og meget svære spørgsmål. Man skulle bl.a. vide noget om, hvor lang Jotunheimvejen var, og hvor mange trappetrin der er fra spisesalen til receptionen. - Referenten syntes faktisk selv, han havde fortjent at vinde, men da der i sidste ende er tale om en lodtrækning, måtte han igen i

år gå tomhændet hjem. Det var der til gengæld andre, der ikke gjorde på denne aften. Præmierne fordelte sig på følgende måde:

1. præmie – En uges ophold for én person på Ruten Fjellstue: *Ole Berthelsen*

Gavekort kr. 1.000: *Peter Fischer Hansen*

Gavekort kr. 500: *Leif Frausing*

Gavekort kr. 400: *Svend Gundestrup*

Gavekort kr. 300: *Mette Gundestrup*

Gavekort kr. 200: *Bente Olsen*

Gavekort kr. 100: *Birthe Tuxen*

Og så var der **rødvin** til følgende: *Be-linda Frausing, Jørgen Lybæck* (der gav flasken videre til *Grethe Fischer Hansen*), *Henning Trabholt* og *Finn Tuxen*.

Der var også to **akevitt-sommerpak-ker** på højkant. Den ene vandt *Anni Ryberg* og den anden *Martine Grage*.

Heidal ost blev vundet af *Flemming Grage*.

Snefrisk ost og **elgkød** blev vundet af *Mette Gundestrup*.

Og det var så det. Konkurrencen var vel overstået, klokken var blevet mange og der begyndte så småt at herske opbrudsstemning. Folk begyndte at pakke sammen, og nogle i forsamlingen har da også ganske langt hjem. Da referenten desværre ikke ejer et køretøj, skulle han som sædvanlig

finde til den nærmeste station. Det kan godt være en trist og langsommeligt affære at komme hjem med offentlige transportmidler.

Sidste år blev aftenen reddet, da *Helle* og *Henrik Tuxen* tilbød referenten et lift til stationen. Det fine tilbud fik jeg også i år og tusind tak for det. Men denne aften fik referenten et endnu bedre tilbud: Et lift næsten hele vejen hjem, og det endda i meget fornemt selskab. Den netop afgåede kasserer kørte referenten og *Berit* hele vejen til København! Det blev til en rigtig hyggelig snak i bilen og en perfekt afslutning på en dejlig aften.

SLUT!



Indtryk fra koncernhovedkvarteret på Ruten 2009

Ruten Skiklub

Regnskab 2008

Regnskabsperiode 1/1 2008 - 29/12 2008

<u>Indtægter:</u>	2008	2007
Kontingentsindbetalinger	6.400,00	7.100,00
Annonceindtægter	1.500,00	1.000,00
Finansielle indtægter	26,52	0,77
Overskud fra jubilæumstur	3150,29	
<u>Indtægter i alt:</u>	<u>11.076,81</u>	<u>8.100,77</u>

<u>Udgifter:</u>		
Gebyr til Danske Bank	500,00	545,00
Fastelavn på Ruten Fjellstue	294,98	668,75
Kontorhold (kuverter, porto)	736,45	533,35
Tryk af medlemsblad	227,80	400,00
Gaver til generalforsamling	2.987,06	2.747,50
Domænenavn	100,00	100,00
Tilskud til generalforsamling	1.357,00	1.450,00
Jubilæumstur		12.000,00
<u>Udgifter i alt:</u>	<u>6.203,29</u>	<u>18.444,60</u>

Resultat af årets drift: 4.873,52 -10.343,80

Årets beholdninger primo:

Kontant:	Kr. 358,55
Bankkonto:	Kr. 687,75

Årets beholdninger ultimo:

Kontant:	Kr. 39,74
Bankkonto:	Kr. 8.860,00
Skyldige beløb, diverse udlæg:	Kr. 2.980,23

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 100 danske kroner til kassereren på **giro 416-2250**.

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte hente inspiration til nye ture - såvel vinter som sommer. Desuden får man adgang til årsmødet, som

altid finder sted den første mandag i maj og fjeldstuen er som regel repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre værdifulde præmier til konkurrencedeltagerne. Læs om denne lystige begivenhed på side 22-23 her i bladet.

Bestyrelsen

Bestyrelsen har efterfølgende konstitueret sig som følger:

Carl Dixen, formand
Michael Rolf Jacobsen, næstformand
Niels Hornum, kasserer
Jørgen Langvad, sekretær

Redaktionen takker mange gange alle flittige skribenter samt annoncørerne for de mange bidrag til dette nummer af Ruten Skiklubs blad

Rapport fra uge 3½ - 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Det var en noget slatten familie, som ankom til Norge i uge 3. Hele december havde været præget af massive forkølelser og enerverende hosten hos både far, mor og efternøler, og hverken julens gode mad eller nytårets glade skålen havde fået bugt med dén dårlighed. Langt ind i januar hostede og harkede vi, så luftvejene var overbelastede og skrogene godt ømme. - Men skiferien ville vi ikke gå glip af. Vi havde jo glædet os til den i et helt år!

Da vi ankom til Ruten Fjellstue torsdag middag, myldrede det overalt med glade unge mennesker i ca. 13-års alderen. Legatets 6. klasser var ved at gøre sig klar til hjemturen. I spisesalen blev der efter aftensmaden delt præmier og anerkendelser ud for længste enkeltdistancer, flest tilbagelagte kilometre, bedste kammeratskab osv. Der blev klappet, jublet og juhu'et. Herefter skulle vrimlen af unger, kufferter, rygsække, plasticposer, mobiltelefoner, slik osv. pakkes ud i bussen og af sted hjem til Danmark.

Der blev pludselig stille ...

Tilbage var vores undren over, at mange af disse børn i løbet af deres ophold havde tilbagelagt over 100 km i terrænet. For hvor var sneen henne? Totter af græs og store nøgne pletter af klippe tittede ildevarslende frem mellem gråsort is og sne. Det, som vi plejer at kende som løjpespor, var isede stier. De første to dage gik vi ture i nærområdet på apostlenes heste.

Men i løbet af weekenden begyndte sneen at dale (igen), og hurtigt forvandlede området til det velkendte snelandskab. Det sneede næsten uophørligt i resten af ferien, og tunge dyner af hvidt lagde sig overalt med en sådan hast, at løjpesporene sneede til få timer efter, at de var kørt op.

I den lille hytte, hvor vi boede, lagde en anden slags dyne sig desværre over det meste af familien. Det var ikke uventet, for vi var jo ikke ligefrem raske, da vi tog af sted hjemmefra, men man håber jo altid det bedste. Efter et par en-

kelte ture på brædderne, måtte Lillian (mor) lægge sig med feber og holde sig indendøre i hele tre døgn. Inden da havde Bjarke (søn, 9 år) haft en varm nat, hvor han talte i vildelse (hvilket han heldigvis kunne more sig over dagen efter, da han havde det nogenlunde igen, og vi refererede for ham, hvad det var for noget sludder han havde sagt). Alex (far) holdt sig feberfri, men var heller ikke ligefrem i sprudlende vigør. De to mænd blev dog heldigvis snart friske nok til at tage Ronjaløjpen rundt, mens mor måtte pleje sit feberhede skrog under dynen.

Da det er mor, som er forfatter til denne artikel, kan hendes oplevelse af denne tur be-

skrives således: En god middagslur efterfulgt af en stille hyggestund i køkkenet, hvor en chokoladekage blev rørt sammen, så de kære familiemedlemmer kunne vende hjem til frisk hjemmebag. Snart efter stod de og stampede sne af på terrassen udenfor, hvorefter de kom ind med røde kinder og hvidpudret tøj – uuuuuhh, hvor

var de dog kolde!

To dage før hjemrejse var den skrantende mor feberfri igen og kunne lokkes til en lille eftermiddagstur. Det var skønt at komme i frisk luft og glide ned ad den snede løjpe til søen og videre derfra til Olstappen! Men hvor der er en vej ned, er der også en op, og et par timer senere var der dælenknuseme langt op til hytten igen – meget længere, end der plejer at være. Utroligt hvad sådan en omgang virus sætter af forhindringer:



Bjarke ta'r sig en slapper på Ronjaløjpen. Mon han når op til Bingsbu i 2010?

At blive bare den mindste smule forpustet var som at inhalere bittesmå skarpe glaspartikler, så det var nødvendigt med rigtig mange pauser undervejs.

Bilen gravede Alex ud fra parkeringspladsen lørdag morgen. Efter

en uges snefald og -fog var den camoufleret til en større snedrive. Den blev iført snekæder, og stille og roligt lod vi den kravle op ad bakken og ud på vejen, hvor den

konstant dalende sne gjorde kørebanen så glat som sæbe. Vi var enige om, at det her måtte være en ”ommer”, så hytten er bestilt til samme periode næste år.

Petsiko-Impressioner I

Læs også historien på side 36



Ved vejen til Petsiko!

Petsiko er en klippehule indrettet af skovhuggere tilbage i 1940'erne



Kirsten Albiniussen luner sig!



Snevinduet!



Ole Berthelsen og Anja Koue - Herlig kaffe!

Rapport fra uge 5 og 6

Tekst: Bente Olesen

En bizar historie om danskens ukuelighed

Fredag aften ankom vi til Norge og kørte op til Rudshøgda og overnattede. Vejret var fint, vejene tørre og rene.

Da vi vågnede næste morgen, var der faldet mindst 20 cm sne, og det sneede stadig. Turen op over fjeldet foregik meget langsomt, vi kunne næsten intet se pga. sne, som faldt meget tæt: Vi måtte styre efter pindene i hver side, for vejen var helt udvisket af sne. Det tog dobbelt så lang tid, som det plejer. Nå, vi kom godt frem til Ruten Fjellstue ret trætte efter en anstrengende tur. Det skal lige bemærkes: Vi kom op UDEN snekæder. Vi hvilede ud, og Birger fik skiene gjort klar.

Søndag var det klaret helt op, og solen skinnede - det var helt vindstille, hvilket vi ikke oplever ret tit. Det varede hele ugen. Pragtfuldt vejr.

Desværre måtte Bente lægge sig tirsdag morgen - det stod ud af begge ender. Bogstavelig talt. Jeg var blevet ramt af denne omgangssyge, som hærgede fjeldstuen. 21 personer lå på skift i denne uge. En lille trøst for mig - der var på sengeløjpen i 3 dage.

Sidst på ugen forsvandt vandet. Vandtanken var løbet tør, men det klarede Arthur snildt, da han havde en reservertank, han kunne slutte til. Men ... men det var nu ikke det samme dejlige vand, som vi er vant til deroppe. Det lugtede af svovl, og vi syntes også, det smagte noget anderledes.

Fredag var jeg på højkant igen – så vi skulle ud at nyde det gode vejr. Vi fik en dejlig dag ude på løjperne, og jeg nød det efter flere dage inde.

Lørdag følte Birger sig utilpas, så vi blev inde - godt for det - han startede senere på dagen i fast rutefart på toiletet. Det varede til mandag middag, så vi ville en tur ud efter frokost, men AK han fik så ondt i lysken, og inden aftensmaden opdagede han en knude dernede. Det gjorde os lidt bekymrede, for hvad var nu det for noget?

Vi snakkede med Susi om det, og hun var så sød at kigge på det efter middagen. Det var brok, som Birger havde fået (det plejer han ellers at kunne klare, uden at det kan ses på kroppen), ikke noget at gå i panik over. Han fik anvist, hvordan han skulle putte det ind igen, så vi troede, vi kunne komme ud igen tirsdag. Det gik bare ikke! Brokken blev ved med at smutte ud, og han syntes ikke lige han

ville ligge i sneen ude på løjpen og forsøge at få det på plads igen. Det gjorde også ret ondt, sagde han.

Torsdag morgen pakkede vi og kørte til Moss (har familie dér). Hvilken spændende tur derned. Da vi var kommet ned fra fjeldet, begyndte det at sne. - Vi var ca. 150 km fra Oslo, da vi ikke havde mere sprinklervæske på - troede vi. Så ind på en rasteplads og fylde på. Der var nu stadig noget på, men vi fyldte op. 5 minutter efter var den helt galt igen - det var selve viskerarmen inde ved rattet, som var gået i stykker - viste det sig. Vi nåede da til Moss uden flere genvordigheder. Da vi ankom, viste det sig, at manden i huset lå på langs, som vi havde gjort det tidligere - en trøst, at vi ikke havde bragt smitten med os.

Fredag kørte Birger til Opel for at få repareret bilen. Det kunne ikke lade sig gøre. Den var for gammel, der var ingen, som havde sådan en arm liggende. Han skulle prøve ved en hugger. Det gjorde han så, men fik at vide, at det var en alt for ny bil, den havde de ikke reservedele til. Så måtte vi jo vente, til vi kom til Danmark.

Lørdag morgen var der faldet over en halv meter sne, og det væltede ned med mere sne, og det frøs ca. 10 grader. Sikke en tur vi fik ind til Oslofærgen. Viskerne fik Birger i gang, somme tider bagruden, somme tider

forruden eller dem begge. Der blev dannet is i klumper på viskerbladene, så vi måtte stoppe 5 gange på vejen ind (ca. 60 km), hoppe ud og gøre dem isfri, så ind igen og køre et stykke. Det var ikke kun os - det var alle bilister, der måtte ud og ind, det var næsten festligt, som vi alle sprang ud og sagde hej og så ind igen. Vi kom godt hjem uden flere problemer.

Nu glæder vi os allerede til at komme på skiferie igen til næste år, så håber vi at komme rigtig meget ud i den friske fjeldluft igen.

Vi snakkede med et par andre gæster på færgen, og de fortalte, at vandet ikke var helt i orden endnu, da de kørte derfra. Stakkels Arthur!
En oplevelsesrig ferie.

PS! Birger blev opereret først i april og han har det fint igen.



*Krystaller af is
(Foto: Arthur)*

En ring af ild!

Fotos: Arthur og Inger-Anne

Tekst: Flemming Koue

Da jeg fra Arthur modtog dette utrolig smukke og flotte billede af vulkanen Cotopaxi i Ecuador (*læs mere i 'Brev fra Berit'*), bragte det mig på spændende tanker. Hvad har de 2 vulkaner her på siden med hinanden at gøre? Joh, godt nok ligger de mange, mange tusinde kilometer fra hinanden, men de er alligevel begge del af samme pladetektoniske fæno-

men, nemlig: **'Ring of Fire'**, der er en stor ring af sovende og dødsensfarlige kæmpevulkaner hele vejen rundt om Stillehavet. Et fedt, om den ene så ligger i Ecuador og den anden i State of Washington i USA (Mt. Rainier – 4.392 m høj). Inger og jeg har nu besøgt denne vulkan i USA 4 gange – lige betagende hver eneste gang!



Cotopaxi i Ecuador i de centrale Andesbjerg - 5.897 m høj - vist nok verdens højeste, aktive vulkan - og ikke mindst besteget af Arthur fra Ruten!



Mt. Rainier i State of Washington, USA, ved Stillehavets kyst, Seattle - 4.392 m høj er vulkanen - dog ikke helt besteget af Inger-Anne og Flemming!

Rapport fra uge 6

Tekst og foto: Stinna G. Madsen

Det er ikke kun på Ruten, at klubbens medlemmer risikerer at komme galt af sted, men Stinna lod sig ikke sådan kue, så læs her hendes rapport fra et helt andet sted!

Red!

Ingen skiferie i uge 6, men en alternativ uge på Madeira

5 uger før vi skulle af sted på vores sædvanlige skiferie til Ruten, faldt fru en og brækkede venstre håndled.

Efter at gips blev fjernet og fru en atter var sikker på sine ben, var det nu tid til at finde alternativ motionsferie, og valget faldt på Madeira, hvor Spies havde et fordelagtigt tilbud på nordvestsiden af øen ved byen Prazeres. Her ligger Hotel Jardim Atlântico – Prazeres Calheta højt over kysten med udsigt til Atlanterhavet; små fiskerbyer og grønne bjergtoppe. Et paradys for vandringsfolk og andre naturelskere og det perfekte sted, når du trænger til at slappe af og lade batterierne op og nyde gode økologiske måltider.

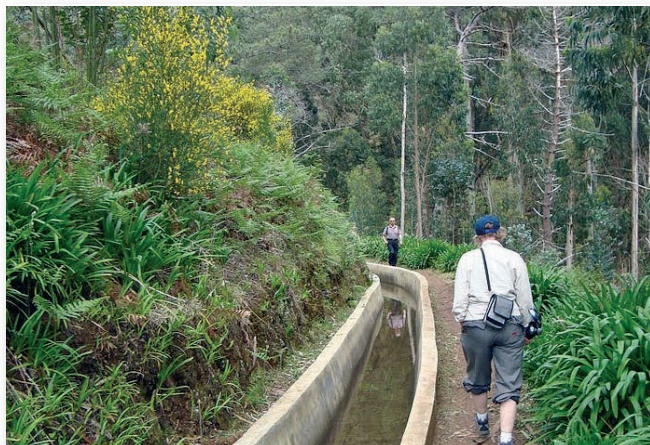


Én af Madeira's utallige imponerende udsigter!

Vi tog af sted i slutningen af marts, og selv om Madeira faktisk havde haft sne i bjergene 14 dage forinden, fik vi det mildeste vejr med sol og meget lidt regn, men især næsten ingen blæst (det var det bedste!).

På hotellet fik vi udleveret turforslag til vandreture i hele det nordlige og vestlige område med forskellig sværhedsgrad. Her er både mulighed for bjergklatring og mere fredelig levada-vandring.

På hotellet boede mange tyske vandregupper, som tog af sted tidlig morgen på krævende vandreture, mens vi andre mere mageligt anlagte kørte med bil ud til turstarterne.



Levada'er hedder de mange vandkanaler, der transporterer vand rundt på Madeira. Det kan godt ske, at man også må forcere mørke tunneler undervejs med pandelygter på!

Nu blev skistavene udskiftet med vandrestokke, mens vi gennemprøvede de forskellige ture.

Vi måtte også forcere mørke tunneler hvor vi selv med pandelygter måtte finde vej – her er så at alter, hvor tunnelgængerne kan lægge små offergaver for sikker vej.

Når man efter en lang dags vandring kom tilbage til hotellet, kunne man ”reparere” de ømme fødder i de ”16 lags vandringer” en barfodssti anlagt med forskelligt underlag til massage af fodsålerne.

Og efter en god dagsvandring og økologisk buffet og vin så kunne

man endelig sætte sig op på sin terrasse uden for lejligheden og nyde udsigten med eksotiske blomster og Atlanterhavet lige udenfor.

Vi kunne bestemt godt blive forfaldne til vandrefrier - og Madeira

er også et besøg værd.



De særprægede A-huse nær landsbyen Santana på nordsiden af Madeira. I sin tid fællesbolig for øens bønder og kvæg!!

Da capo tøndeslagning i uge 8



Rapport fra uge 8

Tekst: Anja Koue

Foto: Flemming Koue

Petsiko – et scoop!

Efter 5 års pause var det det på tide at komme ind på skisporet igen, komme en tur med til Espedalen og gense Ruten Fjellstue - og de mange kendte ansigter.

Min bror Mads er sammen med Stine blevet forældre i november, så jeg må springe ind og overtage tjansen som ”reserveskribent” for uge 8.

Efter overnatning i Nordby - inklusive shopping i Nordby Supermarket (lige fra kaffe og chokolade til bearnaise-sauce - ja, men det var sørme så billigt (kurs 67,60), og vi skal altså også forbi igen på hjemvejen) - ankom vi langt om længe ved 15-tiden til Ruten.

Rita og Finn skulle angiveligt have overnattet sammen sted som os, men



Nå, men op kom den jo igen ved hjælp af snoretræk!

selvom de var kørt af sted 2 timer tidligere, var de ikke kommet (helt) frem endnu. Volvo'en holdt ikke på parkeringspladsen. Men vi fandt hurtigt ud af, hvor den var: I grøften - på den første stejle stikvej ned til Ruten Fjellstue!

Et redningshold bestående af Svend og Arthur var allerede i fuld gang med at bugsere... Det måtte vi jo alt sammen overvære, så det blev kun til en lille Langtjörn-skitur lørdag eftermiddag. Nede i skistalden skulle vi jo lige hilse på alle de trofaste uge-8-skiløbere, den gule ”Swix-konservering” skulle skrubes af skiene, og en passende smøre findes frem (blå extra). Den passede i øvrigt til hele ugen.

Søndag lagde vi stille og roligt ud med en ”Hatdalsseter”. Om eftermiddagen skulle vi ikke gå glip af fastelavn-tøndeslagningen, som var meget underholdende - både for de små, men også for de store. Og der var guf til alle. Man kan blot blive lidt træt af at stå så længe i kø for at komme til at slå.

Arthurs løjpermaskine var til repara-



Ganske enkelt en balancekunst!

tion i Vinstra (der røg hele uge 8 for-tjenesten sikkert!), så derfor var vi så heldige, at vi kunne melde os til en tur - guided af Arthur - til Petsiko, en skovhuggerklippehule ovre på den anden side af søen i retning mod Slangen. Det var en tur på sammenlagt 19 km. Arthur havde Tyra med i træksnor, vi andre måtte derimod selv bevæge os fremad gennem terrænet. Vi var en lille gruppe på 7 personer, men flere er der heller ikke plads til oppe i den spændende, gamle ”nyistandsatte” skovhuggerhule.

Vejen derop var en skovløjpe, vi selv måtte trampe (retning Snubbedalen), bagglidet fik en del sved frem på panderne. Ankommet til hulen, der var helt sneet til, gik Arthur straks i gang med at tænde op i kakkellovnen, fortælle om hulens historie, imens vi spiste medbragt lunch og drak ”koke-kaffe” til.

På hjemturen holdt vi en kort pause nede ved vandløbet. Kirsten A. havde fået varmen og benyttede lejligheden til at smide et lag tøj. Vi snakker om, at Tyra vel nok har været flink at have med på turen. Ole ankommer som bagtrop og udbryder: ”Ja, Kirsten har da været flink nok at have med”. Måske denne udtalelse kunne være tema til et fremtidigt bidrag om ”misforståelser i løjperne”!

I hvert fald var det dejligt - efter sådan en heldagstur - at gå en tur i sauna; og sikke en overraskelse, saunaen er splinterny – uden splinter til bagdel.

Om aftenen efter aftenkaffen blev der afprøvet et nyt spil: ”Bezzerswiser”.



Ved Petsiko - en herlig tur!

Nogle af os var for trætte til at tænke, så det er altså virkelig godt, at man er flere på et hold.

På en eftermiddagstur om tirsdagen ude på Ronja-løjpen veg skyerne til

side for første gang. Det havde sneet en del om formiddagen, og pludselig ser vi solnedgangsslyset, som maler Rutenfjellet rødt a'la'Alpenglow – og samtidig en fantastisk flot regnbue. Eller kalder man det så en snebue? Sådan én havde Arthur aldrig set på den årstid. *(Se forsidebilledet!)*

Ugens flotteste dag var onsdag – ol hele dagen og kun 5 minusgrader. Turen gik til Bingsbu med en tur rundt om Sprengpiggen. Det var ren "wellness" for øjet med denne naturskønne udsigt over imod Jotunheimen. En "Kuemmerling" gir' den rette indvendige smøring til et fint glid ned over Lohaugen. Formand Carl's ski gled desværre ikke så godt på denne tur... (ingen Kuemmerling?), så vi satte

godtgørende en smule frokost til side til den udasede skiløber.

På sin lysbilledaften fortalte Arthur, at en del af Espedalen skal fredes og gøres til Nationalpark. Der findes bjørn, jærv, los, ulv, falke og ørne i området. Men han forsikrede, at de spor og løjper, som vi normalt løber i, skam vil være fredet territorium - også i fremtiden.

Festaften torsdag med introduktion af ny drik ved navn 'Frost', sang, underholdning, quiz og fyrværkeri. Og en fredag aften med badestampe, snitter og hyggelig snak sætter det rette punktum for en uge 8. Man glæder sig allerede til at komme igen, før man er taget hjem.

Tak for en god uge 8!



Det fortjener sandelig også at blive nationalpark!

Rapport fra uge 10

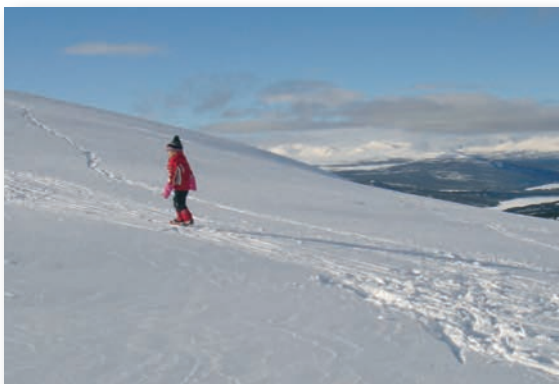
Tekst og foto: Grethe Fischer Hansen

Ugen, hvor solen altid skinner!

Ugen, hvor Ruten Fjellstue er fyldt med prinsesser og flot-te fyre i alle aldre. Ugen, der bare flyver afsted.

Efter en super sejltur med Oslo-båden med både hestevæddeløb og diskotek, er det rigtig lækkert at ankomme til Ruten Fjellstues skønne lunch og at blive installeret på vores værelser. Nøglerne ligger parat i nøglerummene, det er de samme værelser fra år til år, og i løbet af no time er skitøjet fundet frem, skiene smurt og alle ungerne (nu 4-13 år, der er ca. 15 stk.) er på

vej ad den gule løjpe. Så er der gang i akebrætterne og bygningen af snehuler og kl. 18 omklædning og drinks af den medbragte saft og andet på et værelserne. Så skal vi



Ida Maja ta'r sig lige en afstikker på vejen op til Bingsbu!

ned og have den lækre kylling, vi har drømt om siden forrige uge 10, uhm. I løbet af årene har vi forsøgt at lære børnene, at de ikke må løbe i spisesalen, ikke p.g.a. støj fra sko og gulv, nu er der tæppe på, men når små børns ben rører gulvet i hurtigt trav, kommer der høje lyde ud af munden.



Der arbejdes med snehyttebygning på bakken!



Der er sandelig kø på doet ved Bingsbu

Godt udhvilede næste morgen, bliver planerne hurtigt lagt: Bingsbu, derefter gul løjpe til Espedalen om formiddagen. Om eftermiddagen er der enten hygge på sladrebænken eller tur til Hatdalen. Nogle af de helt vilde kan dog finde på at tage til Fredrikseter.

For et par år siden foregik turene med pulke ca. 7 stk. Nu bliver de yngste børn trukket af en forælder eller en større kusine eller fætter.

Opslagstavlen bliver grundigt studeret, og der bliver meldt på til klatring, badestamp, overnatning i skoven i det fri, kanefart osv. En enkelt dag løbes der slalom på Dalseterbakken.



Margret med Anja i træktov!

børn og nogle stivfrosne fædre ned til morgenmaden. Det var på det tidspunkt 17 graders kulde. Det havde været en uforglemmelig oplevelse.

I år havde fædrene arrangeret en lidt mindre udfordrende tur. De tog op til Bingsbu med drengene, (pi-

Sidste år overnattede Nikolaj, Jeppe, Thomas og Camilla med fædre i det fri. De forlod fjellstuen kl. ca. 22.00 med Jørgen (skiguide), og et stykke oppe ad Per Gyntveien gik de ind mellem træerne, samlede nogle gran-grene og kravlede i soveposerne. (Jørgen forsvandt over til Dalseter). Næste morgen kom så nogle glade og udhvilede

gerne foretrak den varme fjellstue), og overnattede der. De havde medbragt pølser og brød, og belært af erfaringen fra året før, ingen vanddrivende drikkevarer. Det var også en rigtig god tur og næste gang tager de en gryde med, så de kan koge pølserne. Næste morgen blev drengene (8-12 år) modtaget som helte af alle deres små kusiner og søstre.

Ja, så skulle badestampen selvfølgelig også prøves og med stor suc-



Silje og Camilla er på god talefod med ponyerne!

ces. Ligeledes ponyridning og kane-fart.

Pludselig var ugen gået og værelserne blev reserveret til næste års uge 10. Og ja, der er såmænd ikke så længe til.

Petsiko-Impressioner II



Næh tak ... ikke i dag!



Sku' det ellers være et natlogi med vand-fad osv?



Septemberglimt fra Australien

Tekst og foto: Mads Koue og Stine Jensen (uge 8)

Til min fødselsdag var vi taget op til Sunshine Coast (Noosa Heads), ca. 2 timer nord for Brisbane. Det var dejligt at komme lidt ud af byen og mærke vinden i håret og den salte luft. Vi gik en lang tur langs kysten, hvor vi så en koala og mange delfiner og selvfølgelig surfere.

På min fødselsdag kunne jeg gøre lige, hvad jeg havde lyst til....Stine skulle nok passe Storm, så jeg endte



Lille glade Storm i Australien

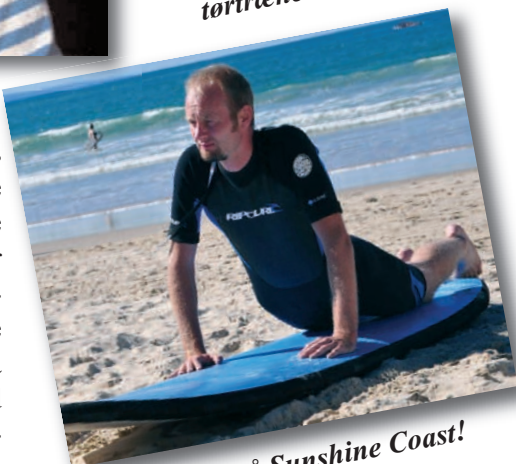
op med at vælge mellem en 3 timers fisketur eller et surf-kursus. Jeg endte med at vælge surf-kurset. Så kunne Stine jo også tage nogle gode billeder og video. Men ak....kvinder og teknik!!! (eller også var den virkelige grund, at jeg ikke stod ret meget på brættet)..., men alt, hvad der kom ud af anstrengelserne, var en række videoclip med flotte styrt og en enkelt

sekvens, hvor jeg rent faktisk står på brættet (i mindst 2 sekunder), men to gamle damer har stillet sig lige foran kameraet, ak ak! Så I må tage til takke med et billed, hvor vi tørtræner!

Af Stine fik jeg et Barista-kursus i gave. Så jeg har lavet espresso, latte og cappuccino en hel dag sammen med en hel flok kinesere (der skulle søge job). Jeg har også lært at lave kunst i skummet. Glæder mig helt til at komme hjem til espresso-maskinen.

PS: I morgen skal vi på whalewatching.... Der skulle være mange pukkelhvaler og spækhuggere for tiden.

*Mads
tørtræner ...*



.... på Sunshine Coast!

En pulketrækkers trængsler

Tekst og Foto: Christian Skipper

Vi kender de kendte billeder af svanen, som stolt promenerer med hele familien i en lang række bagved. Eller den store elefant, som langsomt trasker henover savannen med familien på slæb. Stoltheden lyser ud af det store dyr.

Under skiferien på Ruten i 2009 følte jeg mig for første gang som en svane – eller en elefant. Vores datter Rosa var blevet 13 måneder, og det var tid til at stifte bekendskab med det norske vinterlandskab. Arthur var adviseret i god tid, og en flot ny pulk stod klar, da vi ankom. Rosa blev puttet i adskillige flyverdragter, huer, handsker, og ikke mindst et sælskindstæppe. Med alt det tøj kunne hun ikke bevæge sig, men alligevel skulle hun spændes fast. Ingen gråd og af sted gik det. Og her gik jeg så – som en stolt gammel hanelefant op ad Tømmerløjpen, med Betina samt bedstefar og bedstemor bag pulken. Rosa snorksov – og jeg svedte...for pokker, hvor er det varmt at trække en pulk.

Når først terrænet er fladt, gælder det bare om at nyde det. Man væn-

ner sig hurtigt til at have pulken på slæb. Det skal i den anledning siges, at resten af familien også hurtigt fandt ud af, at pulken er god opbevaring til rygsække, sweatere, anorakker, lommelærkeog alskens andre ting og sager, som ikke gjorde vægten mindre. Men baby sov, og vi andre nød det storslåede landskab – og alle (selv fortravlede nordmænd på ski) skulle selvfølgelig lige kigge ned i pulken.

På første dagen kom vi næsten rundt på Hatdal, før Rosa vågnede. Op at sidde og væk med den lidt klodsede skærm. ”Hun skal jo også kunne se den smukke natur”. Her lærte vi så den første lektie. For skærmen har en funktion. Specielt, når Tømmerløjpen er dækket af et fint lag nysne. For da vi kørte nedad – hørte jeg godt nok Rosa hvine på bagperronen – og jeg så da også et par danskere, som viftede med deres skistave – men det var først, da jeg kom ned i bunden, at jeg opdagede, at Rosa var helt dækket af opsprøjt fra mine ski. Skærmen har altså en funktion!

På andendagen bevægede vi os op mod Bingsbu. Og her skal selv en

gammel elefant ikke spille Kong Gulerod. Det er hårdt at gå opad med pulk – ingen diskussion om det. Men hvad, der kom bag på mig, var, at det tilmed også var hårdt at komme ned igen. Sagen er, at når du bremser, presser pulken dig fremad, og du skal så bremse endnu hårdere. Det er hårdt for læggene, og man syrer faktisk godt til i stængerne. Og i visse situationer ligner man vist mere en sæk kartofler på ski. Ned kom vi, og Rosa havde fået sin første tur op over trægrænsen.

I løbet af ugen fik vi løbet langt flere ture med pulk, end vi havde håbet. Rosa faldt i søvn, inden vi nåede Tømmerløjpen, og hun var

kun ude af pulken i Bingsbu og Tonebu. Så længe der var fremdrift, nød hun turen, men holdt vi for lange pauser, blev dette markeret med lidt skrig og skrål. Fremad igen FAR!

Som pulkefører kan jeg gi' et godt råd. Tag bedsteforældrene med på skiferien. Når man har okset rundt hele dagen med pulken, er det en fornøjelse, når bedstemor siger: ”Jamen, skal vi da ikke tage den lille i eftermiddag, så kan I suse jer en tur alene”. For selvom det er dejligt at løbe med pulk – så er det også skønt at prøve uden.

Rigtig god skisæson – til store og små – med og uden ski!



Lille Rosa's pulkefærd til Bingsbu!

Rapport fra web-masteren

Tekst: Svend Gundestrup

Skiklubbens hjemmeside

<http://www.rutenskiklub.dk>

Status for hjemmesiden

Nyoprettede på hjemmesiden: 50

Antal fra Rusland og lignende steder: 50

Antal slettede oprettelser: 50

Hjemmesiden har, efter at den er blevet skiftet til det nye system "Joomla 1.5" ikke været hacket.

Jeg har sat noget sikkerhed på hjemmesiden, som skulle beskytte mod spammere. Det har begrænset effekt, da spammere/hackere desværre fortsat er et skridt foran.

Det har dog ingen betydning for sikkerheden på hjemmesiden, bare et irritationsmoment.

Galleriet virker fortsat, og jeg efterlyser fortsat billeder, som kan uploades på hjemmesiden:

<http://gallery.rutenskiklub.dk/>

Igen vil jeg opfordre folk til at sende oplæg til hjemmesiden til undertegnede, så vi kan få noget mere indhold på siden.

Hvis folk opretter sig på hjemmesiden, kan vi fra skiklubbens side udsende nyhedsmails om påmindelser og information.

Hvis I har spørgsmål/kommentarer til hjemmesiden, så skriv venligst til:

svend@gundestrup.dk

Uddrag fra et bestyrelsesmøde i Ruten Skiklub

OBS! For første gang nogensinde i Skiklubbens historie bringes **uddrag** fra et bestyrelsesmøde - med passende seriøst billede! *Red!*

Bestyrelsesmøde i Ruten Skiklub fredag 4. September 2009 i Greve

Dagsorden

1. Konstituering af bestyrelsen
2. Overdragelsesforretning mellem den gamle og nye kasserer
3. Hjemmesiden
4. Overdragelse af præmier fra generalforsamlingen
5. Eventuelt



Seriøsiteten oser ud af dette billede. Bemærk Skibladet helt til venstre. Ellers Svend, Mette, Michael, Christian, Niels m. hustru (skjult), Jørgen og Carl (uden for billedet).

Ad 1) Se på side 25!

Ad 2) Jørgen skulle udarbejde et beslutningsreferat fra generalforsamlingen, så Niels kan få adgang til klubbens konto

Ad 3) Svend informerede og sagde, at blev man oprettet på hjemmesiden, var der også mulighed for at redigere på den. Det lød lidt, som om bestyrelsen selv skulle komme lidt i sving Svend manglede billeder fra begivenhederne i uge 7.

Ad 5) I lyset af Berits mail om Ruten fjellstues økonomi, diskuterede vi, hvad vi kan gøre for at reklamere mere for vores forening og for Ruten Fjellstue. Det blev foreslået at sende ”reklamer”

(f.eks. Skibladet) til redaktørerne af rejsetillæggene,

som de store dagblade ud-
giver.

Der blev ligeledes foreslå-
et en vandretur til sommer
med udgangspunkt i fjell-
stuen. Therese og Ole

kontaktes for at være med-
arrangører.

Storken i Hamar blev dis-
kuteret.....

Jørgen Langvad

To skriftsprog i Norge

Bokmål og nynorsk

Bokmål som skriftspråk

Bokmål betyr egentlig det målet som brukes i bøker. Betegnelsen bokmål brukes til forskjell dels fra nynorsk, dels fra riksmål. Valgfriheten i bokmål gjør det mulig å skille mellom en variant nærmest mulig riksmål, kalt ”moderat bokmål”, og en variant nærmest mulig nynorsk, kalt ”radikalt bokmål”.

Nynorsk som skriftspråk

Nynorsk er offisiell betegnelse på den ene av Norges to målformer av norsk, tidligere kalt landsmål. Nynorsk er formelt likestilt med bokmål. Da det midt på 1800-tallet på grunnlag av dialektene i Norge ble utformet et norsk skriftspråk, landsmål, ble nynorsk først brukt om norske innslag i samtidens språk i det hele, og samtidig i motsetning til gammelnorsk.

*Kilde: Fritt sitert etter: Store Norske Leksikon,
Kunnskapsforlaget, Kunnskapsforlaget, Oslo
2006*

Læserne kan glede sig til neste nummer af **Skibladet 2010**: Heri har redaktøren nemlig planlagt en ‘upolitisk’ kort redegørelse for historien om de to offisielle, parallelle sprog i Norge, som alle brave nordmænd formodes at mestre, men som mange nok alligevel har deres kvaler med at skrive frit og ubesværet!

Flemming Koue

TUXEN

AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.



Frederiksborgvej 19 - 2400 Kbh NV
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393 - Fax. 38889798

www.tuxen.dk



NORSK
REJSEBUREAU

- 100 år på Strøget -

**Glæde - sjov - hygge - sne og perfekt skiføre.
Det er Norge!**

**Bestil din vinterrejse hos Norsk Rejsebureau.
Vi har 100 års erfaring i Norgesrejser.**

Tlf.: +45 33 12 45 65

www.norskrejsebureau.dk